Поява V

(Горнитѣ вѣнчки въ бакчитѣ. Грамнѣ отъ топовеѣ се продѣирява. пѣсенъ и олелейя се чуя къмъ нечетния край на града).

Сръо

(Сиота изѣвка Слава да сѣдне.)

Сега ти тука отпочинисе,
Че пакъ сѣтанеге лѣка - полѣка
Сврете се татъкъ, ама невѣйтъ
Нито краи пѣтя, ни до кѣщяча..

Славе

Ами'ти ..... къдъ ще идешь.

Сръо

Азъ ще отида да видя наши'тѣ
Дъ сѣ, къдъ сѣ, дали сѣ бѣгали
Или въ маалата невѣдѣ отишли..
Въ града ще сурва, а по нагорѣ
Да по узная русенцѣ дъ сѣ,
Ще ми се вранцайтъ пали...

Донка

Драгинко

Не ни оставай бар'ти въ чуждъ вѣрем